Sənin üçün darıxmaq bilirsən nədir?

Gülnar ÜMİD

Qara çiçəklər

Qaranlıqdan qorxub küncə sığınan uşaq idin,
indi qaranlığa göz yaşlarının işığıyla
baxırsan aydın-aydın.
Bağçanızda əkdiyin güllər rəngbərəng idi -
güllər də öz rəngini, adını dəyişərmiş,
sənin bədəninə səpilən zərbələrin toxumları
qara rəngə boyanmış çiçəklər açır:
nərgiz də, lalə də, bənövşə də...
adı mahnılarda qalan bir xatirəymiş;
dəyişilib təcavüzlə yeniləndi adları,
qanad açıb uçmaq istəyən
arzuların da qanadları qırıldı.
Dimdiyində yuvasına çatmadı xəyalları,
ruhu göylərə su, cismi torpağa dən apardı...
Yenə yerdən göyə əl sallayan səslər
göydən yerə özünə kömək aradı,
Görəsən, nə səsdi, nə haraydı.
Heç nə...
Yenə qarışıb bir qadının yuxusu:
yuxusundan hədə-qorxusu səsləri
quyudan su gətirin deyir,
qara rəngli çiçəklərin qoxusu gəlir...
Yudu göz yaşıyla ömrünün günlərini,
ipdən asmaq istədi,
bəlkə bir gün ömrünə yaz fəsli gələr deyə,
quruyar asdığı günlər -
qəfil əsən qara yel ipini dolaşdırdı,
boğazına ilişdi asılmış ipin düyünləri.
Qalxdı göyün üzünə,
üzüldü ayağı yerdən:
susuz qaldı qara çiçəklər,
göz yaşından su içdi
məzarında əkilən rəngli çiçəklər...

Sənin üçün darıxmaq...

Sənin üçün darıxmaq bilirsən nədir?
Səni görməyimin
mümkünsüz olduğunu bilə-bilə,
Bir dəfə görə bilmək üçün
min kərə yalvarmaqdır...

Sənin üçün darıxmaq bilirsən nədir?
Yoxluğunu hiss edərək
var olduğun xəyalı qurmaqdır;
Hər gün həsrətini dəfn edib,
Gəlişini gözləməklə günləri bitirməkdir.

Sənin üçün darıxmaq bilirsən nədir?
Həyatımda yaşananları silmək istəyib də
silə bilməməkdir;
Səndən qalan şəkilləri nə vaxtsa cırıb,
sonra qoyduğum yerdə axtarıb tapa bilməməkdir.

Sənin üçün darıxmaq bilirsən nədir?
Sənə görə xasiyyətimi dəyişib
sən olmaq istəməkdir;
Ölməyin nə olduğunu bilə-bilə
ölümə tələsməkdir.
Sənin üçün darıxmaq bilirsən nədir?
Nəfəsini duymaq üçün
səni sinəmdə gəzdirməkdir;
Əllərimiz birləşəndə deyil,
ayrılanda sağollaşa bilməməkdir...

Əzizim

Sən günahkar deyilmişsən, əzizim,
günahları vicdanımda dəstələyib
qucağına yığan mənəm!

Sən sənsizlik deyilmişsən, əzizim,
sənsizliyi ürəyimdə sən eyləyib
guruldayıb gözlərimdən yağan mənəm!

Sən yalan da deyilmişsən, əzizim,
yalanlarla rəqs eləyib, deyib, gülüb
yalan edib doğruları boğan mənəm!

Sən mənim də deyilmişsən, əzizim,
xəyalını vüsal bilib,
uydurduğum nağılların həsrətinə sığan mənəm!

Səni harda axtarım...

Səni harda axtarım:
Bəlkə göyə qalxmısan sən?
heç olmasa, bir kəndir at,
buludların boğazından en aşağı, görüm səni...

Səni harda axtarım:
Küləklərin qanadında
gizlənqaç oynayırsansa,
heç olmasa,
de, saçımı çərpələngtək
göndərim tutmağa səni...

Səni harda axtarım:
Dənizlərin dalğasının beşiyində yatmısansa,
heç olmasa, xəbər eylə
qağayılar dimdiyində göndərdiyim
laylayla yatırtsın səni...

Səni harda axtarım:
Bəlkə torpağa qarışıb qarışqaya yol olmusan -
heç olmasa, bir köməyə çağır məni,
sənin incitmədiyin qarışqa incidər səni...

Səni harda axtarım:
Bəlkə bir ayna olmusan
bilmədiyim adamların gözlərində,
heç olmasa, adamlardan birini de,
kirpikləri bağlananda
onun yerinə baxım sənə...

Səni harda axtarım:
Yoxsa gizli misralarda,
bir kitabda gizlənmisən -
heç olmasa, səhifədəki sıranı de,
quru ləçəklərlə xatırlayım səni...

Səni harda axtarım:
Unutmuşam rənglərini -
heç olmasa, ən sevimli rəngini de,
çəkim sənin rəsmini,
o rəngdə rəngləyim səni...

Səni harda axtarım:
Cismin daha özgəsinin -
heç olmasa, yuxuma gəl,
bir ömürlük yuxu üçün razıyam,
oyatmasın kimsə məni...